

De Heilige Stoel

Boodschap van de Heilige Vader Leo XIV voor de 40ste Wereldjongerendag

23 november 2025

“Ook gij moet getuigen, want gij zijt bij Mij” (Joh. 15, 27)

Beste jongeren,

Aan het begin van deze eerste boodschap die ik tot jullie richt, wil ik jullie allereerst bedanken! Bedankt voor de vreugde die jullie hebben doorgegeven, toen jullie naar Rome zijn gekomen voor jullie Jubeljaar en ook alle jongeren bedankt die zich met ons hebben verenigd in het gebed vanuit elk deel van de wereld. Het was een kostbare gebeurtenis om het enthousiasme van het geloof te vernieuwen en de hoop te delen die brandt in onze harten! Laten wij er daarom voor zorgen dat de ontmoeting in het Jubeljaar niet een op zichzelf staand moment blijft, maar voor ieder van jullie een stap voorwaarts betekent in het christelijk leven en dat het een krachtige aanmoediging is om in het geloofsgetuigenis te volharden.

Juist deze dynamiek staat centraal op de komende Wereldjongerendag, die wij 23 november, op zondag Christus Koning van het heelal, zullen vieren en die als thema zal hebben: *“Ook gij moet getuigen, want gij zijt bij Mij”* (Joh. 15, 27). Met de kracht van de Heilige Geest bereiden wij ons als pelgrims van hoop erop voor om moedige getuigen te worden van Christus. Laten wij dus van nu af aan een weg op gaan die ons voert naar de **internationale editie van de Wereldjongerendagen in Seoel in 2027**. In dit perspectief zou ik willen blijven stilstaan bij twee aspecten: onze vriendschap met Jezus, die wij van God aannemen als een geschenk; en de inzet van ieder van ons in de maatschappij als bouwer van vrede.

Vrienden, daarom getuigen

Het christelijk getuigenis wordt geboren uit de vriendschap met de Heer, die gekruisigd en gestorven is tot heil van allen. Zij mag niet verward worden met ideologische propaganda, maar is een echt begin van innerlijke verandering en maatschappelijke gevoeligheid. Jezus heeft de leerlingen, aan wie hij het Rijk van God bekend maakte en aan wie hij vroeg om bij Hem te blijven om zijn gemeenschap te vormen en om hen uit te zenden om het evangelie te verkondigen (vgl. Joh. 15,15.27), “vrienden” willen noemen. Wanneer Jezus dus tegen ons zegt: “Leg getuigenis af”, dan verzekert Hij ons ervan dat Hij ons beschouwt als zijn vrienden. Hij alleen weet ten volle wie wij zijn en waarom wij hier zijn: Hij kent het hart van

jullie, jongeren, jullie verontwaardiging ten overstaan van discriminatie en onrecht, jullie verlangen naar waarheid en de schoonheid van vreugde en vrede; met zijn vriendschap luistert Hij naar jullie, motiveert Hij jullie en leidt Hij jullie en daarbij roept Hij iedereen tot een nieuw leven.

De blik van Jezus, die altijd en alleen maar ons welzijn wil, gaat ons vooruit (vgl. Mar. 10, 21). Hij wil ons niet als dienaren, en ook niet als “activisten” van een partij: Hij roept ons om bij Hem te zijn als vrienden, opdat ons leven vernieuwd wordt. En het getuigenis volgt spontaan uit de vreugde en het nieuwe van deze vriendschap. Het is een unieke vriendschap die ons de gemeenschap met God schenkt; een trouwe vriendschap die ons onze waardigheid en die van anderen laat ontdekken; een eeuwige vriendschap die zelfs de dood niet kan vernietigen, omdat zij begint in de verrezen Gekruisigde

Laten wij aan de boodschap denken die de apostel Johannes ons nalaat aan het einde van het vierde evangelie: “Dit is de leerling, die van deze dingen getuigt en dit geschreven heeft, en wij weten dat zijn getuigenis waar is” (Joh. 21,24). Heel het voorafgaande verhaal wordt samengevat als een “getuigenis”, vol van dankbaarheid en verwondering van de kant van een leerling die tegen ons nooit zijn eigen naam noemt, maar zich definieert als “de leerling die Jezus liefhad”. Deze benaming is de weerspiegeling van een relatie: het is niet de naam van een individu, maar het getuigenis van een persoonlijke band met Christus. Dit is wat voor Johannes werkelijk van belang is: leerling van de Heer zijn en zich door Hem bemind voelen. Dan begrijpen wij dat het christelijk getuigenis de vrucht is van de relatie in geloof en liefde met Jezus, in wie wij het heil van ons leven vinden. Wat de apostel Johannes schrijft, geldt ook voor jullie, beste jongeren. Jullie worden door Christus uitgenodigd om Hem te volgen en naast Hem te gaan zitten om naar zijn hart te luisteren en van dichtbij zijn leven te delen! Iedereen is voor Hem een “geliefde leerling” en uit deze liefde wordt de vreugde van het getuigenis geboren.

Een andere moedige getuige van het evangelie is de voorloper van Jezus, Johannes de Doper, die kwam als “getuigenis om te getuigen van het licht, opdat allen door hem tot geloof zouden komen” (Joh. 1,7). Ook al was hij beroemd onder het volk, hij wist goed dat hij alleen maar een “stem” was die wees op de Heiland: “Zie het Lam Gods” (Joh. 1,36). Zijn voorbeeld herinnert ons eraan dat de ware getuige niet het doel heeft om het toneel in beslag te nemen, niet zoekt naar volgelingen om aan zich te binden. De ware getuige is nederig en innerlijk vrij, vóór alles van zichzelf, dat wil zeggen vrij van de pretentie zelf in het midden van de belangstelling te staan. Daarom is hij vrij om te luisteren naar de waarheid, deze te interpreteren en aan iedereen te vertellen, ook tegenover machtige en rijke mensen. Van Johannes de Doper leren wij dat het christelijk getuigenis niet een verkondiging van onszelf is en niet het vieren van onze eigen geestelijke, intellectuele of morele capaciteiten. Het ware getuigenis is Jezus te herkennen en te laten zien, de enige die ons redt, wanneer Hij verschijnt. Johannes herkende Hem onder de zondaars, in het midden van de gewone mensen. Daarom heeft paus Franciscus er zo op aangedrongen: als wij niet buiten onszelf en onze comfortzones treden, als wij niet naar de armen gaan en naar degene die zich van Gods Rijk uitgesloten voelt, zullen wij Christus niet ontmoeten en niet van Hem getuigen. Wij verliezen de zoete vreugde van het geëvangéliseerd worden en het evangeliseren.

Beste jongeren, ik nodig ieder van jullie uit om de zoektocht in de Bijbel naar de vrienden en de getuigen van Jezus voort te zetten. Door de evangelies te lezen zullen jullie ontdekken dat zij in de levende relatie met Christus de ware zin van het leven gevonden hebben. Onze diepste vragen vinden inderdaad geen gehoor of geen antwoord in het oneindig scrollen op een mobieltje, dat de aandacht gevangen houdt, maar de geest vermoeid en het hart leeg achterlaat. Zo'n zoektocht zal ons niet ver brengen, als wij opgesloten blijven in onszelf of in een beperkte bubbel. De verwezenlijking van onze authentieke verlangens gaat altijd door buiten onszelf te gaan.

Getuigen, daarom missionarissen

Zo kunnen jullie, jongeren, met de hulp van de Heilige Geest, missionarissen van Christus in de wereld worden. Zeer veel leeftijdgenoten van jullie worden blootgesteld aan geweld, zij worden gedwongen om wapens te gebruiken, zij worden verplicht gescheiden van hun dierbaren, tot migratie en vluchten. Velen ontbreekt het aan onderwijs en andere wezenlijke zaken. Allen delen zij met jullie het zoeken naar zin en de onzekerheid die daarmee gepaard gaat, het ongemak door de groeiende druk van de maatschappij of het werk, de moeilijkheid om gezinscrises het hoofd te bieden, het verdriet over het gebrek aan kansen, de spijt over begane vergissingen. Jullie kunnen zelf naast andere jongeren gaan staan, met hen meegaan en laten zien dat God in Jezus iedere persoon nabij is gekomen. Zoals paus Franciscus graag zei: "Christus laat zien dat God nabijheid, medelijden en tederheid is" (encycl. *Dilexit nos*, 35).

Het is waar: het is niet altijd gemakkelijk getuigenis af te leggen. In de evangelies vinden wij vaak de spanning tussen het aannemen en het afwijzen van Jezus: "En het licht schijnt in de duisternis, maar de duisternis nam het niet aan" (Joh. 1,5). Op dezelfde manier ervaart de leerling-getuige zelf ook de afwijzing en soms zelfs gewelddadige tegenstand. De Heer verbergt deze droevige realiteit niet: "Als ze Mij vervolgd hebben, zullen ze ook u vervolgen" (Joh. 15,20). Maar juist dit biedt de gelegenheid om het hoogste gebod in praktijk te brengen: "Bemint uw vijanden en bidt voor wie u vervolgen" (Mat. 5,44). En dat is wat de martelaren vanaf het begin van de Kerk hebben gedaan.

Beste jongeren, dit is geen geschiedenis die alleen maar tot het verleden behoort. Ook vandaag nog hebben op vele plekken in de wereld de christenen en mensen van goede wil te lijden onder vervolging, leugens en geweld. Misschien zijn jullie ook getroffen door deze trieste ervaring en misschien zijn jullie verleid om instinctief en agressief te reageren en je daarmee op het niveau te plaatsen van wie jullie afwijst. Laten wij ons dan de wijze raad van de heilige Paulus herinneren: "Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwint het kwade door het goede" (Rom. 12,21).

Laat je dus niet ontmoedigen: evenals de heiligen zijn ook jullie geroepen om met hoop vooral ten overstaan van moeilijkheden en hindernissen te volharden.

Broederschap als band van vrede

Uit de vriendschap met Christus, die een gave van de Heilige Geest in ons is, wordt een levenswijze geboren die in zich het karakter van broederschap draagt. Een

jongere die Christus heeft ontmoet, draagt overal de “warmte” en de “smaak” van de broederschap uit, en wie ook maar met hem of haar in contact komt, wordt aangetrokken door een nieuwe en diepe dimensie, die bestaat uit belangeloze nabijheid, oprecht medelijden en trouwe tederheid. De Heilige Geest laat ons de naaste met nieuwe ogen zien: in de ander is een broeder, een zuster!

Het getuigenis van broederschap en vrede, door de vriendschap met Christus in ons opgewekt, tilt ons uit boven onverschilligheid en geestelijke luiheid door ons geslotenheid en argwaan te laten overwinnen. Het verbindt ons bovendien met elkaar door ons ertoe aan te zetten om ons samen in te zetten van vrijwilligerswerk tot politieke naastenliefde om nieuwe levensomstandigheden voor allen te scheppen. Volg niet degenen die de woorden van het geloof gebruiken om te verdelen: organiseer je daarentegen om ongelijkheid te verwijderen en gepolariseerde en onderdrukte gemeenschappen te verzoenen. Daarom, beste vrienden, laten wij naar de stem van God in ons luisteren en laten wij ons egoïsme overwinnen door ijverige bewerkers van vrede te worden. Dan zal de vrede die een gave is van de verrezen Heer (vgl. Joh. 20,19), zichtbaar worden in de wereld door middel van het gemeenschappelijke getuigenis van wie in zijn hart zijn Geest draagt.

Beste jongeren, laten wij met het zicht op het lijden en de hoop van de wereld de blik richten op Jezus. Terwijl Hij op het punt stond te sterven aan het kruis, vertrouwde Hij de Maagd Maria toe aan Johannes als moeder en Johannes aan haar als zoon. Die uiterste gave van liefde is voor iedere leerling, voor ons allen. Ik nodig jullie daarom uit om deze heilige band met Maria, de Moeder vol van genegenheid en begrip, te aanvaarden en deze in het bijzonder te koesteren met het bidden van de rozenkrans. Zo zullen wij in iedere situatie van het leven ervaren dat wij nooit alleen zijn, maar altijd door God beminde, vergeven en bemoedigde kinderen. Leg hiervan met vreugde getuigenis af!

Uit het Vaticaan, 7 oktober 2025, gedachtenis van de Heilige Maagd Maria van de heilige rozenkrans.

Leo PP. XIV

*Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers
Eindredactie: A. Kruse, MA
Copyright: Libreria Editrice Vaticana/SRKK*